

Bayer Zsolt: Mit nem beszél az a német!

2022 november 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A cél a kormány megbuktatása, a miniszterelnök lecserélése egy identitás nélküli politikusra

Talán nem keltette fel mindenki érdeklődését, de néhány nappal ezelőtt Katarina Barley fölöttébb érdekes kijelentést tett. Illetve, fogalmazzunk pontosabban: fölöttébb érdekes kijelentést engedett meg magának. Olvassuk el először a Mandiner beszámolóját, hogy kellően felidegesítsük magunkat, s utána majd áttekintjük a részleteket. Tehát:

„A Der Spiegel közölt arról cikket, hogy Orbán Viktornak »van reménye arra, hogy Magyarország megkapja az uniós milliárdokat«. A brüsszeli hatóság várhatóan még november vége előtt döntést hoz a támogatások kiadásáról. Hónapokig tartó tárgyalások után most 17 reformintézkedésről állapodott meg a bizottság az Orbán-kormánnyal. Ezeknek törvényerőre kell emelkedniük Magyarországon, mielőtt új pénzek áramlanának.

Mint a lap írja: a Miniszterek Tanácsa várhatóan december 6-án dönt arról, hogy Magyarország módosításai elegendőek-e vagy a 7,5 milliárd eurót mégiscsak visszatartják az országtól. Az írás azonban hozzáteszi, hogy Brüsszelben kevesen hisznek abban, hogy Orbán Viktor minden ígérete ellenére bármi is változni fog Magyarországon. »A társadalom és a politika annyira orbánizálódott, hogy sok mindenből nem lesz semmi« – mondta egy tapasztalt uniós diplomata. »Függetlenség és Orbán – ez a két szó egy mondatban ellentmondás« – idézi a lap Katarina Barley-t, az Európai Parlament alelnökét.

A szociáldemokrata politikus szerint még ha Orbán Viktor be is tartaná a bizottságnak tett ígéreteit, »érdemben semmi sem változna«. A pénzügyi piacokon jelentkező dominóhatástól való félelem azonban növeli Brüsszel engedékenységét az Orbán-kormánnyal szemben.”

Ez eddig is vérlázító és elviselhetetlen, de emeljünk ki két „apró” részletet:

1.: „Függetlenség és Orbán – ez a két szó egy mondatban ellentmondás.” 2.: „Ha Orbán Viktor be is tartaná a bizottságnak tett ígéreteit, »érdemben semmi sem változna«.” (Mert – ugye – »a társadalom és a politika annyira orbánizálódott, hogy sok mindenből nem lesz semmi«.)

Katarina Barley szavai ezek. Katarina Barley német szociáldemokrata politikus, Köln szülőtte, amúgy az Európai Parlament alelnöke. Persze az előbbi mondatban van két oximoron is.

Az egyik az, hogy „német”, ilyen ugyanis nincs, nem létezik, a nemzeti identitást végképp kiölték a németsegből, a német ma szégyelli, hogy német, s a fogalom kizárólag mint egy birodalmi akarat érvényesítése nyer értelmet, mindenféle nemzeti érzés és identitás nélkül. (A birodalmi akarat érvényesítésére még visszatérünk!)

A másik pedig a „szociáldemokrata”. Olyan sincs többé. Szociáldemokrata, kereszténydemokrata, keresztényszocialista, liberális, zöld – mind-mind ugyanolyan. Tehát semmilyen. Vagy ha mégis, akkor „woke”, neomarxista, genderfluid, öngyűlölet és hisztérikus. Más szóval: Daniel Freund. A tulajdonságok nélküli embert felváltotta az identitások nélküli ember – s mindez összesen rásződött az egykorvolt Németországban és német társadalomban.

Így érkezünk meg Katarina Barley-hez és az összes többihez. És ezekhez a kijelentésekhez. Értelmezésünket pedig szűkítsük erre: „Ha Orbán Viktor be is tartaná a bizottságnak tett ígéreteit, »érdemben semmi sem változna«.”

Rendben van. Ám ebben az esetben még kínzóbb a kérdés, miszerint miért is csináljuk mi ezt a kutyakomédiát, és mire is számítunk? S legalább ennyire érvényes, fontos kérdés tehet fel az identitások nélküli embereknek is, odaát: tessék mondani, miért tetszenek velünk végigcsinálni ezt a kutyakomédiát, ha egyszer »a társadalom és a politika annyira orbánizálódott, hogy sok mindenből nem lesz semmi«?

És akkor itt kell visszatérnünk a birodalmi akarat érvényesítésére – mint a hajdanvolt németség legutolsó attribútumára.

Ezt az egész kutyakomédiát csak azért csináltatják velünk végig és játsszák el önmaguknak, hogy valahogyan,

valamiképpen, „deus ex machina” megbuktassák a magyar kormányt és mindenekelőtt Orbán Viktort. Bocsánat! A deus ex machina szintű oximoron. Az identitások nélküli világban az identitás nélküli emberek – emberek? – nem viselik el az utalás szintjén sem Istent.

A „német” külügyminiszter, Annalena Baerbock épp a minap vitette ki a münsteri városháza díszterméből az ott lévő négy száz éves feszületet, mert? nem hajlandó egy légtérben tartózkodni ilyesmivel.

A végső cél tehát a kormány megbuktatása, a miniszterelnök lecserélése egy szintű identitás nélküli homunculusra, amelyet ugyanott készítettek a társadalommérnökök, az identitás nélküli, kritikai fajelmélet hívék és egyéb alkímisták.

Ez maga a birodalmi reflex – nemzeti jelleg nélkül. De bennünket ez nem téveszt meg, hiszen ismerjük már régről. Ide idézném például Veessenmayer egyik jelentését 1943-ból.

Következzék egy rövid, ám annál sokatmondóbb részlet: Veessenmayer levele Steengracht külügyi államtitkárnak Berlin, 1943. december 14.

„(...) 3. Magyarország a tér és az adott gazdasági lehetőségek törvényénél fogva értékes tényező, és a birodalom nem mondhat le arról, hogy a legmesszebbmenetben ne vonja a létéért folytatott küzdelmébe.

Az ukrajnai értékes területek elvesztésével Magyarország a további hadviselés szempontjából főleg mint mezőgazdasági ország fokozott jelentőséggel bír. A birodalom erről a területről ellátására az eddigi mennyiségek kétszeresét vagy még annál is többet kizozhat, ha az ehhez szükséges előfeltételeket megteremti.

4. A birodalomnak törekednie kell arra is, hogy Magyarország közlekedési lehetőségeit az eddighez képest lényegesen nagyobb mértékben hasznosítsa hadicéljai érdekében. A jelenlegi állapotok a lehető legkevésbé sem kielégítők.

5. Magyarország természeti kincseinek feltárását (olaj, bauxit és kőszén), valamint ipari teljesítőképességét jelentősen és különösebb nehézségek nélkül fokozni lehet.

6. Nem utolsósorban a magyar emberanyag nyújt lehetőséget segítség és sok irányú tehermentesítés szempontjából. Sajnálatos volna, ha az angoloknak azt az alapelvét, hogy helyettük mások dolgozzanak, harcoljanak és vérezzenek, nem alkalmaznánk legnagyobb mértékben éppen Magyarországgal szemben. Minden magyar paraszt, munkás vagy katona, akinek bevetése bennünket tehermentesít, erősíti a birodalomban a Führer tartalékait. Minden értünk vérző magyar a mi véráldozatunkat csökkenti, erősíti tartalékainkat a további hadviseléshez, és segít abban, hogy erőnket megőrizzük a háború utáni nagy feladatok megoldására.

A reális napi politika ezen feladata végrehajtásának előfeltétele a jelenlegi kormány leváltása; pótlására a nemzeti ellenzékkel német irányítás alatt álló kormány alakítandó.”

Na ugye. És mindössze annyi történt azóta, hogy

a korszellemnek megfelelően ma Katarina Barley meg az összes többi identitás nélküli ember nem egy „nemzeti ellenzék” szeretne hatalomra említeni német irányítás alatt, hanem egy teljesen nemzetietlen ellenzék, ám szintű német irányítás alatt.

Akkor pedig üzenjünk Petőfi azon versével, amelyet mostanában bizonyos Pankotai Lilike igazolására szoktak idézni a hazai identitás nélküli homunculusok, pedig sokkal fontosabb a vers első két versszaka.

Fontosabb és időszerűbb – olvassák csak:

„Mit nem beszél az a német, / Az istennyila ütné meg! / Azt követeli a svábság: / Fizessük az adósságát. Ha csináltad, fizesd is ki, / Ha a nyelved öltöd is ki, / Ha meggedsz is beléje, / Ebugatta himpellére!...”

És akkor maradjunk is ennyiben. Ebugatta himpellérei. Identitás nélküliek. Semmilyenek. Katarina és Daniel. Nincsen dolgunk veletek. A pénzeteket meg... (Van erre egy adekvát magyar mondás, de eltekintek tőle, mert komolyan veszem az emberséges közbeszédet.)

Borítókép: Katarina Barley német igazságügyi és fogyasztóvédelmi miniszter beszédet mond a Német Szociáldemokrata Párt, az SPD kongresszusán Berlinben 2019. március 23-án (Fotó: MTI/EPA/Hayoung Jeon)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló